„Ce mai vor și moldovenii ăștia"?

Această întrebare poate fi auzită oriunde: la piață, în magazine, pe stradă. Dar e pusă cu toată vehemența de către cetățenii ruși, mai ales atunci cînd mulțimea de moldoveni se întrunește la mitinguri...

Recunoaștem, întrebarea ne miră. Pentru că, în ultimii doi-trei ani, în presa republicană moldovenească au fost publicate destule articole care au dat un răspuns clar și expresiv la întrebare. Chiar cu totul recent, în săptămînalul «Literatura și arta» unul dintre autori, Vasile Cazacu, locuitor din satul Petreni, raionul Drochia, se referă la aceeași chestiune. Iată doar cîteva din gîndurile sale.

De zeci de ani, moldovenii își duc povara bunătății lor. Și acum, cînd în republică a început mișcarea patriotică pentru statalitatea limbii moldovenești și restabilirea hotarelor istorice ale republicii, populația rusofonă și-a arătat adevărata față: nu-i place deloc că noi vrem, în sfîrșit, să fim stăpîni pe plaiul nostru. Ei, tovarășii noștri ruși, ne spun fără înconjur: e de ajuns cît voi, moldovenii, ați trăit la căldură, mai duceți-vă și voi în Siberia, că noi am lăsat acolo pîrloagă întinderi imense de pămînt și vouă, moldovenilor, vă place să lucrați pămîntul. Noi aici la voi ne vom înfrupta din toate bunurile voastre...

Subscriu și eu din toată inima la gîndurile lui Vasile Cazacu, așa cum o fac sute de mii de moldoveni, care au pătimit în diferite perioade ale stalinismului și prejnevismului. Să ne gîndim: oare nu e paradoxal faptul că după atîtea luni, de cînd au fost promulgate legile cu privire la statalitatea limbii moldovenești, mai sînt încă destui rusofoni care pun la îndoială necesitatea de a o studia?

Mă rog, de unde să ne cunoască ei limba, ei, care sosesc cu hurta în republica noastră și care văd că noi o cunoaștem tare bine pe a lor? O cunoaștem, da, penrtu că de fiecare dată, cînd ne-au «eliberat» (1812, 1940, 1944), rusofonii ne-au luat și casele, și produsele alimentare, și chiar limba. Frumoasă eliberare, nimic de zis, cînd pentru ceea ce ni s-a luat, ni s-au dat... ciubote, fufăici și bomboane ieftine. Exact ca în filmul «Zilele de la Volociaevsk», cînd în Extremul Orient au venit japonezii și-au început să împartă cadouri populației băștinașe. După ce operatorul a terminat filmările, soldații japonezi au cerut înapoi cadourile, snopind oamenii în bătăi. Oare cine nu știe ce sărăcie și ce batjocură a urmat în Basarabia după 1940? Ce jale s-a așternut peste pitorescul pămînt moldav! Toată pîinea poporului a fost strînsă și dusă, oamenii noștri mureau cu miile de foame. Și, ca o lugubră apoteoză a acestor fărădelegi, au venit monstruoasele deportări ale sutelor de moldoveni. În timp ce trenurile aduceau din Rusia în Moldova sute de mii de rusofoni. Iată pe ce cale s-a înmulțit populația rusă la Tiraspol, Tighina și Rîbnița. Ei, tovarășii noștri ruși, care astăzi se fac luntre și punte ca să-și justifice majoritatea, organizînd odioasele referendumuri...

Dar nu a fost nevoie de această farsă, stimați compatrioți de la Tiraspol, Tighina și Rîbnița, noi știm prea bine de ce în aceste localități ale Republicii Moldovenești nu prea sînt moldoveni.

Da, iată ce mai vor și moldovenii ăștia — tot ce a fost să nu se mai repete. Căci moldovenii nu pot uita tot ce a fost. Și moldovenii nu doresc să cucerească alte pămînturi, nici să-și trimită copiii în detașamente de măcelari sau să fie măcelăriți. Poporul moldovenesc nu dorește ca copiii săi să devină călăi în expansia imperială sub o conducere srtăină. Noi nu mai vrem ca niște conducători lacomi și cruzi să la castanele din foc cu mîinile noastre. Moldovenii vor ca sabotorii-extremiști de la Tiraspol, Tighina și Rîbnița să nu mai semene zîzanii printre ucraineni, bulgari, găgăuzi, evrei și alte popoare, care au locuit de veacuri alături de poporul moldovenesc. Pînă cînd, se întreabă moldovenii, liderii rusofonilor: Țurcan (Tiraspol), Iovvu (Bălți), Timai (Tighina), Lisețchi, Iacovlev, Solonari (Chișinău), care nu se știe pe ce căi au ajuns în parlamentul republicii, vor continua să cauzeze republicii pierderi enorme în toate sferele vieții noastre social-economice?

Am toată îndrăzneala să afirm, în calitate de băștinaș onest al Republicii Moldovenești, că numai rușii, prin comportarea lor antiumană în toate republicile unionale, vor contribui la dezagregarea Uniunii R.S.S. Tovarășii ruși trebuie să se obișnuiască, în sfîrșit, să stimeze alte popoare, dacă doresc să trăiască în pace și prietenie cu alte popoare.

Ca să fie pace între moldoveni și ruși, după părerea mea și a multor compatrioți ai mei, iată ce chestiuni trebuie să fie abordate la curenta sesiune a Sovietului Suprem al republicii: pedepsirea persoanelor care au instigat organizarea grevelor în colectivele de muncă; să fie invitat în republică M. S. Gorbaciov, ca prezidentul țării să se convingă că moldovenii sînt un popor onest și muncitor, care dorește doar să-și dezvolte cultura națională și să-și sporească bogățiile meleagului...

Alexandru USATIUC